

Landes Produkter. Ja hele Landbruget tog et Fremskridt uden Lige. Mand og Hustru er vel ogsaa nu enige om at samle Mælken paa færre Steder, der er særlig indrettede dertil. Men dertil bør Kvindens Indflydelse ikke indskrænkes. Thi endnu er det de fleste Steder Kvinderne, der skal sørge for Malkning, Mælkens Afkøling o. s. v., til Kusken faar den, men bliver der ikke malket med Omhu, bliver hverken Kvaliteten eller Kvantiteten god, og saa nytter det ikke, om Manden gør sig aldrig saa megen Umage med sine Kør eller med hele sit Landbrug; thi Mælken er for Tiden Landbrugets største Livsnerve. Men da Kvinderne sjældent eller aldrig bliver indbudte til at deltage i Møderne, er her en Stilstand for ikke at sige Tilbagegang i saa Henseende. Men alle kvindelige Leverandører har dog Stemmeret lige saa fuldt som Mændene. Det gælder blot om at benytte den. Hvad Nytte er det til, at der bevilges Summer til Landbrugskonsulenter, der staar og taler til Mændene om, hvorledes Transportspandene skal rengøres og Malkning skal udføres m. m., hvilket dog alt i alt overlades til Kvinden? Og hvorledes skal Manden kunne forstaa og meddele Konen noget virkeligt Udbytte af Talen, naar den drejer sig om Ting, han aldrig har prøvet. Skal det saaledes blive ved, vil snart Bladet vende sig, og Smørret vil tabe sin fine Aroma. Derfor, I Kvinder, som er Leverandører, giv Møde, naar der er Generalforsamling og Møder, og udtal eders Mening! Og I Mænd, der har Sagen og Landet kær, indbyd eders Hustruer med og giv dem Ret til at udtale sig!

Dernæst vil jeg nævne Frugtavlerforeningen. Er ikke Frugthaven de fleste Steder overladt til Kvinden, og det med Rette, thi Blomster og Frugt, ja Havearbejdet i sin Helhed falder saa naturligt ind under Kvindens Gerning, og hvad er vel mere opfriskende efter en streng Arbejdsdag inden Døre, hvad enten det har været et Aandens eller et Haandens Arbejde, end at komme ud i Haven en Times Tid og pusle med den. Og Frugtavlerforeningen giver Kvinderne lige Stemmeret i enhver Henseende med Mændene, men desværre, der er saa ganske faa, der benytter den. Saa ganske faa, hvis der i øvrigt kommer nogen til Generalforsamlingerne, hvor Foreningens Anliggender er paa Dagsordenen. Lad det ikke saaledes blive ved! Men indmeld eder, saa mange, der har en Have at passe, mød ved Generalforsamlingerne, hør og giv eders Mening tilkende! Mød paa Udstillingerne, og vær ikke ræd for at udstille! I vil faa mere Kyndighed i at passe Haven, mere Udbytte, mere Kundskab i at udnytte Frugten til Gavn og Glæde for eder selv og eders Familie! Vi maa med Tiden se at komme bort fra at benytte den megen indførte Vin, som ofte staar langt under den, vi selv kan lave af vore egne Frugter. I vil gavne Kvindesagen, gavne Frugtavlen samt forskønne Landet, hvis I vil tage fat her.

Og saa er der Fjærkrævsforeningerne og Æggeforeningerne.